

דברי הכפר

כלי קרמיקה שימושיים, מעשה ידיה של רונה אנגלסברג.
צולם בחנות "יאה לי" בראש-פינה (מאחורי מסעדת גיטל).

גיליון מס 1895 כ'ג אייר תשס"ד * 14 במאי 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

עליזה (חצור) דויל	19.5	יוני בן חיים	16.5
טוני משיח (נכדה-סינה)	20.5	הדס וויסבקר	
שירית אסתר דבולט		גליה (גניסלב) טוביס	17.5
אלק קולינס	21.5	רן כ"ץ	
עודד ליפא (נכד-אפשטיין)		נוגה ליפשיץ (נכדה-עדר)	
גולן רוזנקרנץ		יסמין מלינה	
מיכאלה טנא		מקס מדר	18.5
		פיל גליק	
		מעין טופל-כהן (נכד ב. כהן)	

מזל - טוב !

ימי נישואין

בתיה ומאיר ריינס	17.5
בת-חן ואור דוארי	22.5

נזכור

אסתר רוז
פרידה רוש

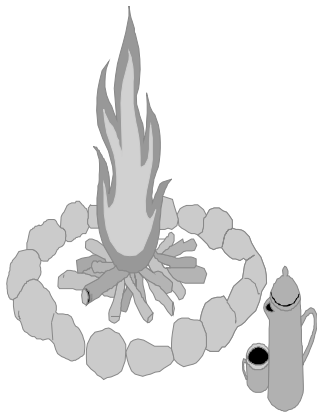
ב' בסיון תשמ"ג (14.5.83)
ב' בסיון תש"ז (1.6.57)

מה נשמע וגם כמה פירוורים

ברצוני לחזור שבוע אחורה ולדווח על כמה אירועים ועניינים שתפסו את תשומת לבי.

- בפינה כמעט נסתרת בבית הקברות (מצד ימין אחרי השער לחלק הישן) עומד לו פסל יפיפה. רק שזה לא בדיוק פסל, זו אנדרטה לזכר הנופלים שלנו. אריק לינטון התחיל לפסל באבן, עץ וגם מתכת רק בשנות ה-90, בעידוד מורה לפיסול בתל-חי. הוא יצר את האנדרטה באבן בזלת ושילב בה זכוכית, שעליה חרוטים השמות של ארנן שוורצמן, ניל בן-עטר, ומורן עמית, יהי זכרם ברוך. שווה ביקור, לא רק בימי זיכרון. דרך אגב, ניתן לראות את העבודות של אריק בסטודיו שלו אי-שם מאחורי המפעל.
- ואם כבר מדובר בפיסול, יש לנו עוד אומן והוא שוני וולאך. שוני עובד (וגם מפסל) במסגריה שלו, שם אפשר לבקר ולהתפלא מיצירותיו היפות במתכת. הוא סיפר לי, שהוא "מתעסק" בפיסול כבר הרבה שנים והנושאים שקרובים לליבו הם מעולם הפנטזיה
- ביום שישי (לפני שבועיים) נכנסתי למועדון וראיתי קבוצת אנשים צעירים יושבים במעגל ודנים בשקט. מעיין פ' וצילה הסבירו לי שזה מפגש "פיילוט" של הסניף הישראלי של עמותת "ערכי חיים" הכלל עולמי. עמותה זו נוסדה בעקבות דאגה על האלימות הגוברת בעולם בקרב הנוער – ומנסה לתרגל בעזרת מחנכים ומדריכים איך לחנך ולחיות לפי ערכי נתינה, אהבה, שלוה וכו'. המשתתפים היו מדריכים מכפר הנשיא, איילת השחר ויפתח
- באותו ערב שישי, ארחנו את נדב קלר, בחור צעיר ונמרץ – דור שלישי או אפילו רביעי – מראש פינה, שהלהיב אותנו בסיפורים ושקופיות מן העבר הרחוק, והשחזורים של אתרים עתיקים מימי גיא-אוני.
- שקד פרנק נסעה (וכבר חזרה) לקנדה לביקור של 12 יום, יחד עם עוד 13 תלמידים מחטיבת הביניים של בי"ס "עמק החולה", במסגרת הקשרים בין עמק החולה ובית הספר היהודי בעיר אדמונטון. זו כבר השנה השנייה שהילדים שלנו מבקרים שם בתקופת יום הזיכרון ויום העצמאות. הם העבירו טכסים ל-2 האירועים בבית הספר וגם בקהילה. כצ'ופר בילו כמה ימים בהרי הרוקיז ועשו סקי!
- ברוכה הבאה לשולי מבית דיבון, הנמצאת כאן בחופשת "מולדת" ממושכת – עד ראש השנה. בין לבין היא קופצת, ביחד עם מטי, לביקור קצר באנגליה.

- גם אסי שוורץ וחברתו לורן מבקרים, ויהיו איתנו לתקופה של כחודש וחצי. אנו מאחלים לכולם שהייה נעימה.
- חגיגת ל"ג בעומר יוצאת מן הכלל אירגנה לנו וו' החגים, בעזרת מספר משפחות צעירות, שדאגו לכל: שדרה של אורות הובילה את הבאים משער הפארק, עד למדורה ולשולחנות עם הכיבוד. היו המון מרשמלוס על מקלות וגם מדורה שנייה - רק בשביל תפוחי אדמה! כתובת אש מרשימה, ויותר מאוחר הופעות הילדים עצמם. אז מי צריך את הר מירון? מזג האוויר היה נהדר, כמו-כן האווירה!
- בהעדרו של שבי (המון המון ברכות להחלמה מהירה ככל האפשר, שבי) יוסי מלינה לקח על עצמו את הטיפול בבית בלונד.
- שבת שלום ושבוע טוב.

אלזה

שמי המלא הוא שמחה ארנולד.

זה שמי וזהו השם שמופיע בתחתית כל מכתב שאני כותבת. אני כותבת שורות אלה ולכן אחתום בשמי.

זה לגבי כל אותם קוראים שהיו בטוחים שאני כתבתי מכתב ב"דברי" של השבוע שעבר. כמו הכותבת האנונימית של מאמר ששמי לא חתם אותו, אני חושבת שאין צורך להודות לאנשים על תרומתם לחברה. בנוסף יש סכנה שחבר שלא מודים לו ייפגע ח"ו.

ואף על פי כן אני מבקשת להודות למי שטרח להודות לי ולקוות שימשיכו להגיד מילה טובה, לכל מי שעושה לא רק את המצופה ממנו, אבל אפילו מעבר לזה. בתודה.

שמחה מהעורכת

סערה בכוס מים, גם היא סערה. אבל לא כל כך נוראית - מסתבר.

מספר חברים עצרו אותי השבוע על המדרכה, בחדר אוכל ובבית, מי כתב את **כתב** ללא חתימת שמו בעיתון האחרון... אודה על האמת קצת שמחתי. חשבתי לעצמי -

וואללה, קצת פרובוקציה עיתונאית מידי פעם, לא תזיק למוניטין שלי. לא שאני מחפשת, או יוצרת אותן בכוונה, אבל - חייבים להודות, תשומת לב בכל דרך שהיא - היא תשומת לב. אז קודם כל תודה, ובמיוחד למי שהבין את הציניות שבעניין.

וחשוב עוד יותר. **נפתרה התעלומה.**

לאחר שבוע של אי חיפושים ואי גיוס מיטב המוחות של השירות החשאי והבלשי. מסתבר שאת המכתב ה"אנונימי" כביכול, כתבה דוט, מבלי שום כוונה להסתתר מאחורי מילים. דוט נדהמה לגלות, שפשוט שכחה לחתום את שמה בתחתית המכתב שכתבה. וכן, ככה היא חושבת, בדיוק במילים שכתבה. לפחות שני חברים הבטיחו שיכתבו תגובה לתוכן השובע, וכנראה וויתרו.

אז תודה לך דוט. ותמשיכי / תמשיכו לכתוב לנו את הגיגי לבכם. התייחסויות לכל מה שקורה, ניתן לכתוב ל"דברי" מידי שבוע, גם ללא פרובוקציה עיתונאית, ויתקבלו בברכה.

* ולכתב הקבוע שלנו, שבי. איחולים מעומק לב, שבאמת יעבור לך הכל ממול, מזוטוב. שלא יכאב, ושלא יישארו סימנים. אוהבים אותך, ומפללים לשלומך, יחד עם ציונה והילדים, חיזקו ואימצו כולכם.

בנאמנות ואהבה. שושנה ש.

כרטיסים מגנטיים

המקודד (המכשיר בעזרתו מכינים וקוראים כרטיסים מגנטיים) התקלקל, לאחר שנים של עבודה מסורה. התיקון עלול לקחת זמן מה. בינתיים אין אפשרות להכין כרטיסים חדשים. מובן שנודיע ברגע שהמכשיר יתוקן.

לרשותכם,
רותי ורחל

לחברים שלום!

מזה מספר חודשים (4), אנחנו מתנהלים ללא תקציב מאושר.

כזכור, בהצבעה קודמת אשר התקיימה ב-12/3 לא אושר התקציב. היו לכך לפי הנאמר באסיפה שקדמה להצבעת הקלפי, מספר סיבות אשר להבנתנו בהנהלת הקהילה, טופלו או מטופלות בימים אלו.

חשוב לדעת שהגמישות בהרכבת התקציב מוגבלת, היות שחוברת השינוי מנחה אותנו כיצד לחלק התקציב, ובאילו סדר עדיפויות לנקוט. התקציב מבטא הנחיות אלו, וכעת אף מאפשר לבצע את השינויים וההתאמות שהנחתה האסיפה.

בכוונתנו להביא את תקציב הקהילה לאישור מחודש באסיפת החברים ובקלפי. השינויים אשר יבוטאו בתקציב המוגש יהיו:

א. הבריקה תיפתח לחברים לאחר שהוגשה תוכנית לתפעולה ע"י צוות החברים האחראי. הקהילה תתקצב את הבריקה בכ- 60 אש"ח ובנוסף למקורות אחרים: חיצוניים ופנימיים.

ב. חד"א והמטבח יושכרו לגורם חיצוני, הכנסות מגורם זה יכסו הפעלת הבריקה (חלק הקהילה).

ג. צוות למבנה ארגוני פועל במלוא המרץ בניהולו של שמואל חצור. מידת החיסכון אשר ייצור הצוות לעת הפעלת המבנה החדש עדיין לא ברורה, שכן הצוות בוחן באופן יסודי את המבנה הראוי לכפר הנשיא של היום, ולא רק את הצורך בחסכון בתקורה. כל חסכון שיתקבל ממהלך זה יבורך, ויתקצב לשימוש שיקבע בעתיד: עתודות למס, פנסיה, החזר חובות לחברים וכו' וכו'.

בברכה
קובי לם

מהאקדמיה לאומנות

סגירת המעגל של רונה אנגלסברג ממגדל השן האקדמי לאבניים ולאומנות הקרמיקה. ומתחילת השנה היא מוכרת את הכלים המקסימים בחנות יאה-לי בראש פינה ובקיבוץ פלמחים

דרך ארוכה ובלתי שגרתית עשתה רונה אנגלסברג בחייה, מהיום בו נולדה וגדלה בשיקגו בארה"ב, עד ליום בו החליטה כי היצירה האומנותית שבה, חשובה יותר מהביצה האקדמאית, וכי האושר ביצירה ובעובדה כי מישו אוהב אותה במידה כזו, שהוא מוכן לקחת אותה לביתו ולשלם עליה, גורמת לה סיפוק אדיר.

באתי לביתה בקיבוץ כפר הנשיא, מול הנוף של הירדן ההררי והיא החלה לספר. "נולדתי וגדלתי בשיקגו. את הלימודים האקדמאים שלי התחלתי עוד בארה"ב. לארץ הגעתי בגיל 21 לקיבוץ כפר הנשיא. שם התחלתי להיות חיי קיבוץ רגילים, לגדל משפחה ובמשך עשר שנים, תוך כדי גידול שלושת ילדי הנפלאים, המשכתי בלימודים, כך שהתואר הראשון שלי נולד במהלך עשר שנים תמימות והסתיים בתל חי.

החיבור לאדמה, לבוץ, לגינה ולחומר הפשוט, הוא חלק ממני ולכן לפני שנים רבות עשיתי היכרות ראשונה עם החימר, באמצעות רינה כהן חברת הקיבוץ שהקנתה לי יסודות ראשונים ואהבה לעבודה הזו.

עם הזמן עברתי לעבוד בבית הספר בכפר בלום. ארבע שנים עבדתי שם במקצוע ההוראה, ואז יצאתי להמשך לימוד באוניברסיטת תל אביב ביחידת השפות. עם סיום התואר השני שלי, הוצעה לי מיד עבודה באותה יחידת שפות בה למדתי, ומאז אני מחלקת את חיי בין אוניברסיטת תל אביב, לבין הקיבוץ והגליל אליו אני קשורה מאוד.

במהלך עשר השנים בהן חייתי בתל אביב, חזרתי והתחברתי לקרמיקה, הפעם במרכז מאירהוף ליד מוזיאון תל אביב. זהו מקום נפלא ללמוד ולהפתעתי שתי המורות מהן למדתי, באו לתל אביב מהצפון ושתייהן היו תלמידותיה של דליה ממטולה, כך שהמסורת של הקרמיקה הצפונית, מגיעה גם למרכז.

היצירה של כלי מחימר היא לכאורה פשוטה. זו אומנות עתיקה בת אלפי שנים והטכניקה הבסיסית שלה לא השתנתה כמעט. בכלל אני רואה עצמי כאומנית הרבה יותר מאשר כאומנית. בגלל האופי הפשוט שלי, המחבר אל חומר, אל האדמה ממנו הוא בא, גם ביצירה שלי יש גישה פשוטה ומעשית ואני נהנית ליצור כלים שיש להם שימוש. בעיני זה נפלא שמישהו לוקח ספל, או קערה שיצרתי, שותה קפה בהנאה ואוכל ממנה סלט. השימוש המעשי בכלים והיכולת של האנשים לאהוב את מה שעשיתי, מחממים לי את הלב ומעודדים להמשיך וליצור. מסיבה זו אין לי גם קושי למכור את הכלים שלי. אני מכירה אמנים רבים, שכל מכירה של יצירה שלהם קשה להם מאוד וזו כאילו פרידה מילד שלהם, לפחות מבחינת הרגשה.

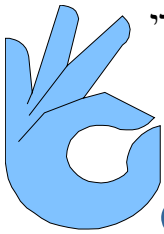
אני עשיתי ניסיון דרך אחותי בקיבוץ פלמחים ונורא שמחתי לראות שהכלים נמכרו והאנשים אהבו אותם. אז כאשר נפתחה בראש פינה חנות המתנות יאה לי, אשר הבעלים שמים דגש על יצירה מקורית מהאזור ועל עבודה בחומרים טבעיים, מצאתי בית אוהב לכלים שלי ויש לי שם פינה מיוחדת של קרמיקה שימושית - רק שלי. כיף גדול בשבילי.

הדרך בה בחרתי ללכת לכיוון האומנות היתה מודעת. יכולתי באותו זמן להשלים את הדוקטורט שלי אבל אני בחרתי בסגירת מעגל לכיוון היצירה והנשמה. את שאר הזמן הפנוי מעבודה – ואין הרבה כזה – אני משקיעה בנגינה בפסנתר, ובלמוד צרפתית, שפה ותרבות שאני אוהבת."

על הזמן הקצר שלה, יעיד לוח עבודה עמוס מאוד, הכולל גם הוראה באוניברסיטת באר שבע, גם עבודה בהסתדרות המורים בהדרכת מורים הנמצאים בשנת שבתון וגם בריצה לצפון לבית בקיבוץ ולנכד, בנה של בתי האמצעית, המתגוררת עם בעלה העיתונאי רובי המרשלג במטולה.

"נדמה לי שדווקא העבודה הפשוטה הזו בחומר, יש בה כל פעם טעם ראשוני. אחרי שיצא הכלי בו רציתי, אני יכולה להוסיף עליו את הטעם האמנותי שלי בצבע וצורה. לכן כאשר מצאתי את המורה הנוכחי שלי, שהתחבר בדיוק להרגשה הזו, מצאתי אי שם בפתח תקווה "גורו" אמיתי, המתאים לא רק למה שאני מייצרת בשתי ידי, אלא למה שאני חושבת רוצה ואוהבת."

ישבנו מול הנוף בכפר הנשיא ועל החלון עמדו שלוש צנצנות גדולות מעשה ידיה של רונה, כל אחת שונה מחברתה ולמרות הכל היו דומות וכאילו נגזרה התמונה הזו מנוף כפרי אי שם באירופה, או בארה"ב, של בית בישוב חקלאי, עם הכלים הפשוטים החמים, בנוף השקט ובעיניים השמחות של רונה אנגלסברג.

הצוות לבהינת הניהול הארגוני בכפר הנשיא - ופעילותו עד היום

כידוע, הטילה הנהלת הקהילה ביום 23.03.04. על צוות מצומצם, לבדוק דרכים אפשריות לייצול הניהול ולצמצום ההוצאות הקבועות.

עד היום, קיים הצוות 7 פגישות.

בנוסף התקיימו שיחות היכרות ובירור עם כ 15 חברים הפעילים בשטחים השונים של הניהול אצלנו, וכן עם אנשים שהם מחוץ למערכת, כמו מברית הפיקוח, המועצה האזורית וכו', לשם לימוד הנושאים והצדדים השונים של ניהול המערכת הניהולית כולה.

לאחרונה נפגש הצוות גם עם הנהלת הקהילה בקיבוץ הגושרים, שם הייתה קיימת הפרדה בין המגזר העסקי לבין המגזר הקהילתי, עד לפני כ 4 שנים, כאשר איחדו את הנהלת המגזרים להנהלה אחת משולבת, בהצלחה ולשביעות רצונם.

עלי לציין את הצד החיובי של עצם הבדיקות שאנו מקיימים, והוא שיתוף הפעולה המלא שאנו זוכים לו מכולם, וכן שאנו לומדים רבות על ההרכב, המורכבות, ולפעמים על הבעייתיות של הצדדים השונים של הניהול אצלנו.

למרות שאנו נמצאים עדיין בשלבי בירור וגם בלימוד הנושא, מסתמנת מגמה ברורה למדי, שיש לחתור למיזוג שתי הנהלות המגזרים בצורה זו או אחרת. המגמה נובעת הן מהלימוד הכללי של הנושא ע"י הצוות, וכן מהתבטאויות החברים השונים בתוך המערכת, איתם שוחחנו. והם הציגו לפנינו לרוב עמדות שתמכו במיזוג כזה.

כאמור, הצוות נמצא עדיין בשלבי הברורים. ובניסיון לגבש הצעות לצורת ארגון הניהול האפקטיבי ביותר, אך אנו מתקדמים, ובינתיים סיכמנו על המבנה הרצוי, בראש הפירמידה הניהולית של הקיבוץ.

הריבון הוא האספה הכללית, שמקבלת את הביטוי המובהק ביותר בקלפי. כפוף לאספה, יכהן דירקטוריון עם יושב ראש, חבר הקבוץ (ככל האפשר). תפקידיו העיקריים של הדירקטוריון הם: אסטרטגיה ובקרה על תפקודי ההנהלה. ההנהלה תטפל ותהיה אחראית על הניהול השוטף של הקהילה וכן על המרכיבים השונים של המגזר העסקי.

בהנהלה ישבו מנהלי המגזרים, מנהלי האגפים, ונציגי ציבור. האגפים ינוהלו ע"י הנהלות, ובהשגחת ההנהלה הפעילה.

למדנו רבות על מערכת המידע הקיימת, הנהלת החשבונות, התמחיר, הניהול הפיננסי וכו'. אך טרם גיבשנו הצעות קונקרטיות לשינויים לשם ייעול המערכת הזאת גם כן.

ברצוני לחזור כאן על מה שדיווחתי בכתיבה שלי כאן לפני כחודש, והוא שהבסיס לכל דיונינו וגם להצעותינו יהיה, השמירה על העקרונות שנקבעו ע"י החברה, בחוברת של רשת ביטחון מצד אחד, וכן שיסוד התפיסה הבסיסית חייב לקיים את התשתית – שהחבר הוא הריבון והשינויים האפשריים חייבים לשרת את היסודות הבסיסיים האלה.

אנו תקווה, וזאת בלי נדר, שנצליח להביא את הצעותינו המלאות לפני כלל הציבור תוך זמן לא רב.

שמואל חצור.

אורי איתם

9/5/04

לפני כשנה יצא אורי איתם, בחור בן 23 לטיול עם חבריו בנחל רחף. שבוע לפני כן התארס אורי לאהובתו ועמד להינשא תוך מספר חודשים. אבן שנפלה ממצוק גבוה על ראשו גרמה לאובדן הכרה ולפגיעה מוחית קשה. באורח פלא ולאחר טיפול אינטנסיבי שב אורי להכרתו והוא מסוגל לתפקד באופן חלקי ביותר.

אורי הבכור מתשעה ילדים של מירב (ארנברג), מקיבוץ כפר הנשיא וגידל, שב לביתו בעצמונה והחל בדרכו הארוכה לשיקום ולהתמודדות עם הנכות והאובדן. בשל אופן הפגיעה לא זכאי אורי לסיוע נוסף של גורם ממלכתי. אנו האוהבים אותו וקשורים אליו מנסים לסייע לו ולמשפחתו בחזרה לחיים ולתפקוד. על מנת לעשות זאת נדרשים לאורי טיפולים רבים, מורכבים ויקרים.

ביום שני ה-24 למאי 2004, נערוך ערב התרמה!

הערב תקיים בתיאטרון תמונע (רח' שונצינו 8 תל אביב), ובו ישתתפו דני סנדרסון, דייוויד ברוזה, רונית שחר, אתי אנקרי, מיקי קם, איתן גדרון, יהודה עדר ועוד אמנים שונים. עלות כרטיס התרומה לערב הוא 300 ש"ח לזוג

אנו מזמינים אתכם להשתתף איתנו ולהרים תרומה עבורו.
אנא ידעו אותנו באם תגיעו.
שלופה, שלומית, קרן, הרי, יהודה

תרומות ניתן לשלוח גם ל"פעמונים"

בית אל

מזרח בנימין

חשוב לציין שהתרומה היא עבור

קרן אורי

קרן מספר 780

ניתן לתרום גם בכרטיס אשראי בטלפון 1-800-351012

ארגון "פעמונים" תשלח קבלה לכל תורם

למי שמעוניין, טיפים לשימושים בלימון מתוך התכנית של אודטה:

1. צריך להשתמש בלימון טרי בלבד (לא משומר).
2. כדי להוציא את מירב המיץ, רצוי לגלגל אותו מעט לפני הסחיטה.
3. ככל שהלימון בהיר יותר, כך הוא מכיל יותר ויטמין C.
4. הלימון ידוע כאנטי בקטריאלי ואנטי ויראלי.
5. למרות המיתוסים, הלימון אינו חומצי ברגע שהוא בתוך הגוף.

לסחוט 1/2 לימון בכוס, להוסיף מים פושרים ולשתות ל:

- רצוי לשתות כל בוקר על קיבה ריקה לפני כל דבר אחר.
- טוב לשריפת שומנים, כולל כולסטרול, ירידה במשקל.
- לשלשולים.
- לסינוסיטיס. (אפשר גם לטפטף שתי טיפות לימון טרי (בלי מים) בכל נחיר).

כמו כן:

- לפטריות בידיים וברגליים (לא בציפורניים) – לסחוט כ-2 לימונים לתוך גיגית / קערת מים ולהשרות את הידיים / הרגליים למשך כחצי שעה.
- לפצעים, פצעי בגרות, כוויות – לשפשף על הפצע / כוויה.
- לתוספת סידן בגוף: לשטוף קליפת ביצה טוב, טוב!! לרסק אותה בכוס, לכסות אותה במיץ לימון טרי (כ-חצי כוס לימון), להשרות ללילה ובבוקר לשתות את המיץ.

- לניקוי הגרון מליחה (גם למעשנים), לדלקות גרון ושיניים – 1/2 לימון, קצת מלח, מים פושרים – ולגרגר.
- לדימום מהאף או אחרי עקירת שיניים – לשים לימון טרי על מקום הדימום. גם עוצר דימום וגם מחטא.
- לפילינג לפנים - לערבב לימון עם קצת סוכר ולעסות.
- להבהרת כתמים חומים על הפנים – 1/2 לימון סחוט, 1/2 כפית כמון – להשאיר על הפנים למשך כ- 1/2 שעה ולהוריד.
- ביום כיפור – להקלת הצום, אפשר להריח מידי פעם לימון.
- ואת הקליפות שנשארו לכם – אפשר להכניס למדיח הכלים. לחתוך לרצועות. קליפה מכ-2 לימונים להפעלה אחת. גם מחטא וגם מפיץ ריח נעים.

אם לא איכפת לכם, אז גם כאן,
שם המוסר עבורנו את הציטוטים הנ"ל,
שמור במערכת.
שבת- שלום! שושנה.